

do Bohom milovaného ľudu. Tento pohľad je najzreteľnejšie predstavený v Pavlovom Liste Galaťanom.¹⁰ Pokladať Pavlove námietky voči skutkom zákona len za také, ktoré odmietajú „židovské zákonníctvo“, je neadekvátne. Rovnako nedostatočné je túto námietku vysvetľovať výlučne na základe prekonania židovského etnocentrizmu. Pavlove dôvodenie ide oveľa hlbšie, antropologicky aj soteriologicky. Hriešnici nemôžu byť ospravedlnení na základe zákona, ktorého požiadavky nenaplnili.¹¹ Keď počúvame zákon ako vlastný Boží hlas, ktorý od nás žiada Božie vlastné zámery, vtedy sa stretávame s „pravou úlohou zákona“, ktorý nás, povedané Lutherovými slovami, vytrháva „z nášho pokoja a sebadôvery, aby nás postavil pred zrak Boží a aby nám zjavil Boží hnev voči nám.“¹² (pozri Ef 2, 8 – 9).

Môžeme preto súhlasiť s Westerholmovou sumarizáciou tejto témy a záverom, ktorý ponúka: „Otázka, ktorá rozdeľuje ‚luteránskeho‘ Pavla od jeho súčasných kritikov, súvisí s tým, či ospravedlnenie z viery, nie skrze skutky zákona znamená, že hriešnici sú Bohom prijímaní milosťou skrze vieru a nie na základe niečoho, čo robia oni sami, alebo či je dôraz tohto učenia na tom, že ‚pohania sú zahrnutí do Božieho ľudu vierou bez toho, aby sa najprv obťažovali stať sa židmi‘... kritici správne vykresľujú historický kontext, ktorý si vyžiadal túto formuláciu Pavlovho učenia a zároveň nám pripomínajú jeho sociálno-spoločenský a strategický význam v prvom storočí; ‚luteráni‘ zas správne pochopili Pavlovu logiku a jeho hlavné poslanstvo.“¹³

*Autor je evanjelický teológ a vedúci Katedry náboženských štúdií,
Fakulta humanitných vied Žilinskej univerzity*

diskusia

Marketing a moderné formy komunikácie v misijnej práci

■ Ján Huba

Keď som pred piatimi rokmi nastupoval do funkcie dozorca CZ Nitra, stanovil som si dva hlavné ciele. Prispieť k založeniu zborovej diakonie a zlepšiť marketing cirkevného zboru. Brat farár Ivan El'ko sa s týmito cieľmi stotožnil. Pred presbyterstvo, kde sme chceli tieto ciele predstaviť, som pristupoval s obavami. Ako bude v cirkevnom orgáne prijaté slovo marketing, či ho nenahradí prijateľnejším, cirkvi blízkym pojmom misia.

Keď sme postupne v spolupráci s viacerými aktívnymi členmi nášho zboru naplnili význam pojmu marketing v reálnej cirkevnozborovej práci (vydávanie zborového

¹⁰ Westerholm má pravdu v tom, že Pavol opakoval tento „základný obsah svojej kérygmy“ počas celého trvania svojej služby. Bol pre neho centrálnym vo vzťahu k otázke spásy, či už sa to týkalo pohanov alebo židov. WESTERHOLM, S. Perspectives old and new on Paul, s. 443.

¹¹ Ibid., s. 444.

¹² LUTHER, M. Lectures on Galatians (1535). LW 26:150.

¹³ WESTERHOLM, S. Perspectives old and new on Paul, s. 445.

časopisu Otvorená náruč, zmena dizajnu, obsahu a hlavne snaha o aktuálnosť stránky www.ecavn.sk, písanie článkov do evanjelických periodík, vydanie knižky našej mladej cirkevníčky „Ako skákať a pritom nespadať“, vydávanie viacerých bulletinov pri významných výročiach našej cirkvi, organizovanie podujatí, koncertov, poskytovanie rozhovorov pre rozhlasové stanice a televízie), ostych z používania tohto „biznis slova“ v našom cirkevnom zbore zmizol. No vyjsť s ním mimo jeho hraníc sme sa zatiaľ veľmi neodvážili.

O to viac oceňujem inovátorskú odvahu Vlastimila Potančoka (aj keď marketingu sa venovali Cirkevné listy v nedávnej minulosti v samostatnej téme, za čo i redakcii patrí moja úprimná vďaka), ktorý sa vo svojej reflexii „Hľadajme Hospodina, vráťme sa k Nemu a budeme žiť“, uverejnenej na pokračovanie v číslach 4 a 5 Cirkevných listov, nebál vniesť do cirkevnej reči i pojmy, doposiaľ uplatňované len v biznise. S mnohými stanoviskami tohto pisateľsky veľmi erudovaného autora – bývalého zborového dozorca CZ Spišská Nová Ves, jednoznačne súhlasím. V tejto krátkej reakcii na zmieny článok sa chcem ale zamerať len na dva jeho zaujímavé názory a odporúčenia.

Poznajúc, pred aké činnosti je často postavený zborový farár, dávam do pozornosti návrh Vlastimila Potančoka profesionalizovať niektoré laické funkcie či aspoň laikov intenzívnejšie odborne pripravovať pre ich službu. Myslím si, že množstvo hospodárskej činnosti na pleciah našich duchovných je jedným z hlavných dôvodov nízkeho záujmu o štúdium praktickej teológie a následnú službu zborového farára (téma, ktorá by si podľa mňa zaslúžila patričnú pozornosť, analýzu na úrovni vedenia cirkvi či EBF, ako aj významný priestor v našich cirkevných médiách). Množstvo agendy súvisiacej s hospodárskou činnosťou by nemalo obmedzovať našich farárov a kaplánov v ich najdôležitejšom poslaní – kvalitnom výkone duchovnej služby, založenom na osobnej úprímnej viere v Pána Ježiša. Musia mať dostatok času a pokoja pre prípravu kvalitných kristocentrických kázní primeranej dĺžky a rétorickej úrovne, čo najlepšej liturgie, prípravu výučby náboženstva modernými formami či aktívnu duchovnú prácu so všetkými vekovými kategóriami členov cirkevných zborov. Vtedy bude možné a, súhlasím, že i nutné žiadať od nich to, čo uvádza Vlastimil Potanček (zverejňovať všetky kázne, homílie, príhovory).

Nedovolím si tvrdiť, že v nitrianskom cirkevnom zbore sme už našmu bratovi farárovi Ivanovi Elkovi vytvorili potrebné zázemie pre pokojnú duchovnú prácu (aj naše prípravy na stavbu penziónu pre seniorov ho intenzívne zamestnávajú). Vďaka mimoriadnemu Božiemu požehnaniu pre službu duchovného zatiaľ dokáže sklbiť hospodársku a duchovnú činnosť a jeho kvalitné kázne sú na našej webovej stránke www.ecavn.sk dostupné už tretí rok. Mnoho našich cirkevníkov, ktorým zdravie, pracovné povinnosti či pobyt mimo Nitry nedovoľujú prichádzať na služby Božie, si možnosť vypočuť kázne z internetu veľmi poďakuje. Výzvu Vlastimila Potančoka – využívajme moderné formy komunikácie v misijnej práci, posúvame v Nitre ešte ďalej. Prijali a zborovým konventom sme schválili ponuku TV Nitrička na vysielanie priamych prenosov z našich služieb Božích jedenkrát za mesiac. Tieto sú následne prístupné na internetovej stránke tejto televízie, a cez link aj v časti „Aktuality“ na našom portáli www.ecavn.sk. Môže si ich teda pozrieť každý záujemca, dokonca i žijúci na opačnom konci sveta (odporúčam i čitateľom Cirkevných listov).

V tejto súvislosti ešte jedna zaujímavosť. Termín vysielania priameho prenosu nie je vopred známy. Systém je nastavený tak, že ak pred službami Božimi príde redaktor s kamerou, vysielala sa: Priamy prenos s následnou archiváciou a prístupnosťou na internete počas ďalšieho dlhého obdobia na celom svete.

Takže moje záverečné posolstvo – pracujme v cirkvi tak, akoby nás stále snímala kamera. Veď Hospodin, náš nebeský Otec, sa na nás vždy pozerá. Rovnako ako to bolo krátko po stvorení sveta, keď videl, čo ľudské stvorenstvo činí. Videl každého, rozpozna vieru Nôacha a zachránil jeho i jeho rodinu (1M 6, 8). Tak i my „Hľadajme Hospodina, vráťme sa k nemu a budeme žiť“.

Autor je dozorca cirkevného zboru ECAV v Nitre.

tvorba

Pôvodná tvár

■ Eva Bachletová

Je tiché letné popoludnie. A čas má novú príchut'. Akosi som sa vzdialila od znepokojivých signálov vlastnej duše. Jednoducho sa posúvam po ceste. Mestské okná majú náhle vidiecky šarm, keď z nich vykúkajú strapaté muškáty. Dôverne poznám ich hebké lupienky a veselú trpkastú vôňu. Nie, dnes nechcem vstúpiť do nákupného centra a jeho bezkyslíkovej zóny hmoty. Dnes sa nechcem dotýkať vecí, ktoré nemajú tvar, trvanlivosť ani charakter. Dnes sa nechcem sýtiť pohľadom na obal, ktorý ukrýva prázdno. Dnes sa chcem dívať do neba. A popritom sa dotýkať teplej sypkej hlíny, v ktorej pulzuje život.

Život. Potrebujem život. V jeho skutočných, geneticky nemodifikovaných tónoch. A tak sa ho vyberám po pamäti hľadať. V prastarých kontúrach kameňov, v divokých zrázoch, v neústupčivom pulzovaní zeme. Cítim sa slobodná. Úplná. Premenená. Znovu vidím svoju pôvodnú tvár. No viem, že je to tvár, ktorá mi bola určená. Moja stará tvár je pokrčená rokmi, trápením, bolesťou. Tak sa prizriem bližšie a konečne vidím na vlastnej tvári radosť. Ako veľmi mi chýbala táto emócia!

Otváram ďalej staré dvere, staré zošity, staré nádeje. Koľko je tam len nánosov! Nedokážem ich ani sfúknuť. A tak staré pocity jednoducho – odhodím. A do vreca odpadkov vložím aj svoje roky, nesplnené očakávania a omyly. A tak je moja duša o čosi – ľahšia.

Je nedeľa. Božia nedeľa. Z kazateľní znie evanjelium. Bez príkras a prídavkov. Čisté a pravdivé. Oslobodzujúce a svieže. Geneticky neupravované!

Dnes mi Božie slovo prinieslo slobodu v Bohu, slobodu od sveta. A opäť sa cítim verná sebe, verná hodnotám svojho rodu. A s nádejou očakávam novú Božiu milosť a Božiu nádej pre svoj život.

Autorka je žurnalistka a pôsobí na Katedre žurnalistiky FiF UK v Bratislave.